

РЕШЕНИЕ

№ 6192

гр. София, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 10.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **10904** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на „ Весна Си“ ЕООД- [населено място] срещу Решение №-32-375662/02.11.2022 година на ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА –Р..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното Решение. Твърди се, че същото е неправилно, защото новата митническа стойност е определена въз основа на събрана информация по линия на международното сътрудничество, но и в акта не са посочени основателни съмнения относно стойността на стоките и не е извършен какъвто и да било анализ на условията по доставката по процесната декларация, а решението е недостатъчно мотивирано и не съдържа изложени факти, от които да се направи обосновано предположение и е издадено при липса на конкретни фактически основания . Искане се отмяна на решението .

В съдебно заседание, оспорващото дружество- „ Весна си“ ЕООД [населено място] редовно уведомено при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от адвокат Е. редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно незаконосъобразността на Решението развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по оспорването- Директор Териториална дирекция Митница Р. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 не изпраща представител. От процесуалния представител на същия постъпила писмена защита.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 19.08.2021 година с Митническа декларация № МД MRN 21BG004211014075R6 оспорващото дружество пред Митническо бюро- Видин декларирало употребяван пътнически автомобили, марка – Ф. А. 2.0 TDI 4M, ЧЕРЕН МЕТАЛИК, БРОЙ МЕСТА 5 дата на първа регистрация 23.08.2017 година, работен обем 1968, мощност 176 KWDIN, товароносимост 461, шаси №WVWZZZ3HZJE502057, декларирана митническа стойност 4967,94 лева, условие на доставка – Ф. – превозвач, като по МД са взети под отчет и погасени- Мито в размер на 496,79 лева и ДДС в размер на 1154,95 лева, като получател на стоката е посочен „Весна си“ ЕООД – [населено място] с управител С. И. И. , а автомобилът по МД е представен в МБ Видин.

Към МД са приложени Договор за покупко- продажба от 11.08.2021 година и Талон на автомобила с вписан последен собственик на дружеството, а стойността на стоката към приложената фактура е в размер на 2700 CHF с посочен продавач, но не е представен документ за извършен превоз на стоката и съответно на това не са приложени документи за разходи за транспорт, като са начислени обичайни разходи за транспорт.

След освобождаване на стоката, по линия на международното сътрудничество на дата 31.12.2021 година Заместник- директор на Агенция „Митници“ с Писмо до Федералната митническа администрация на Конфедерация Швейцария поискал съдействие и проверка, извършвана от служители на Дирекция“ Митническо разузнаване и разследване в ЗМУ на Агенция „ Митници“ поради съмнения в достоверността на данните в Договори за покупко- продажби, представени при допускане на свободно обращение на посочени леки автомобили- употребявани, измежду които и автомобилът, представен в МБ Видин от страна на оспорващото дружество и поискал да се извърши проверка и да се представи информация дали приложените Договори за покупко- продажби са действително издадени от швейцарските продавачи, и дали посочената стойност е последната стойност на стоката, предадена за износ, непосредствено преди въвеждането и на територията на Съюза, и поискал представяне на заверени копия от съответните документи.

На 17.06.2022 година от Конфедерация Швейцария е получено Писмо по повод взаимопомощ в митническата област, в което е посочено, че Молбата от 31.12.2021 година е наложила събирането на множество сведения и разяснения от редица собственици/ бивши собственици на автомобилите/ из цяла Швейцария и по тази причина не са отговорили по-рано, като по отношение на автомобила Ф. А. съгласно приложния Договор за покупко- продажба са се свързали с М. Д., който ги уведоми, че не знае нищо за превозното средство, няма информация за Договора за покупко-продажба, не го е подписвал и следователно този Договор за покупко-продажба е подправен, а последният собственик на превозното средство е компанията SELECT VOYAGES, която е закрыта.

На 03.08.2022 година Заместник- директор на Митница Р. изпратил Писмо до управителя на дружеството относно последваща проверка по Митническата декларация от 19.08.2021 година и поради възникнали съмнения по отношение на декларираната митническа стойност на стоката – Ф. А. е уведомен управителят на дружеството да представи подробно описаните в Писмото доказателства и му е предоставен срок от 14 дни да представи поисканите в Писмото доказателства.

Писмото е получено лично от управителя на дружеството на 20.09.2022 година.

На 27.09.2022 година Заместник- директор на Митница Р. с Възлагателно писмо за изготвяне на експертна оценка -пазарна оценка на стоки, въведени от трети страни възложил на Р. П. И.- вещо лице от Списъка на Окръжен съд- Видин да извърши справедлива пазарна оценка на автомобила, внесен от оспорващото дружество с МД от 21.08.2021 година.

На 04.10.2022 година управителят на оспорващото дружество депозирал Писмо до Директор ТД Митница Р., в което подробно посочил и обяснил механизма на закупуване на лекия автомобил от Швейцария и към Писмото си приложил Митническа декларация за платено Мито и ДДС, швейцарски регистрационен талон и Договор за покупко - продажба.

На 10.10.2022 година е изготвена експертна оценка на внесения от оспорващото дружество пътнически автомобил, Марка Ф. А., като вещото лице е дало пазарна оценка на автомобила в размер на 39 290 лева.

На 17.10.2022 година до управителя на оспорващото дружество е изпратено Писмо, с което същият е уведомен, че е определена нова митническа стойност в размера, посочен в Писмото, което води до промяна на данъчната основа -26 777,41 лева, с посочено Мито за довносяне в размер на 2 180,95 лева и разлика за довносяне – ДДС в размер на 4798,08 лева и му е дадена възможност да изрази своето становище в 30 дневен срок от получаване на Писмото, а след изтичане на срока ще се пристъпи към издаване на решение от митнически орган .

На 28.10.2022 година адвокат Е.- в качеството си на пълномощник на управителя на оспорващото дружество депозирала Становище до ТД Митница Р., с което изразила несъгласието си с установената нова митническа стойност на автомобила и определеното Мито и ДДС за довносяне.

На 02.11.2022 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение, рег. № 32-375662, с което определил нова митническа стойност на внесения по МД от 21.08.2021 година пътнически автомобил Ф. А.-26 777,41 лева и задължил оспорващото дружество да до внесе Мито в размер на 2180,95 лева и ДДС в размер на 4798,08 лева по посочена банкова сметка.

Решението е връчено по пощата с обратна разписка на управителя на оспорващото дружество на дата 04.11.2022 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно счетоводна- експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си .

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните и съдебно- оценителска експертиза , като в заключението си вещото лице е отговорило на поставените му въпроси, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява ,че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по Wчл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

Оспореното Решение № 32-375662/02.11.2022 година на ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА

– Р. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното Решение е издадено от компетентен орган-това е Директор ТД Митница Р., на когото изрично нормата на чл.34,ал.1,т.9 от Устройствения правилник на Агенция „Митници“ е предоставила правото да издава индивидуални административни актове в рамките на своите правомощия. В чл. 220 от Закона за митниците е посочено, че всяко лице може да обжалва засягащи го решения на митническите органи по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Съгласно чл.19 от Закона за митниците Решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции. "[Митнически органи](#)" са длъжностните лица от митническите учреждения, които осъществяват митнически надзор и/или извършват контрол или дейност по разследване по реда на [Наказателно-процесуалния кодекс](#)./§1,т.9 от ДР на ЗМ. В чл.19,ал.7 от ЗМ е доуточнено, че за целите на прилагане на [чл. 29 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. От своя страна, съгласно чл.7 от Устройствения правилник на Агенция „Митници“ е посочено, че Агенцията е структурирана в Централно митническо управление и в териториални дирекции- Митница П., Митница С., Митница Р., Митница Варна и Митница Бургас. В чл. 30,ал.1 от Устройствения правилник е визирано, че териториалната дирекция е административно звено в структурата на агенцията, а Директорът на териториалната дирекция е третостепенен разпоредител с бюджет по бюджета на Министерството на финансите. В чл.31 от Устройствения правилник е доуточнено, че териториалната дирекция е структурирана в териториално управление и митнически бюра и/или митнически пунктове, като структурата и числеността на персонала в териториалното управление, в митническите бюра и в митническите пунктове се определят със заповед на директора на агенцията.

Териториална дирекция Митница Р. (с предишно наименование ТД Д., преименувана с промени в Устройствения правилник на АМ на 31.07.2021 г.) обхваща територията на три от закритите на 07.01.2019 г. митници - Р., С. и Лом. Териториалното управление на ТД Митница Р. се намира в Р., и включва следните управления-Териториално управление на ТД Митница Р., Митническо бюро Видин, Митническо бюро Браца, Митническо бюро Габрово, Митническо бюро Ловеч, Митническо бюро М., Митническо бюро П., Митническо бюро Р., Митническо бюро С., Митническо бюро Т., Митническо бюро Т., Митнически пункт Брегово, Митнически пункт Връшка чука, Митнически пункт Летище Горна О., Митнически пункт О., Митнически пункт Пристанище Лом, Митнически пункт Пристанище Р., Митнически пункт Пристанище С., Митнически пункт С. и Митнически пункт С..

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че лицето В. П. към датата на издаване на Решението е заемал длъжността- Директор Териториална дирекция Митница Р. и същият е териториално компетентен да издава Решение за определяне на нова митническа стойност и за определяне на Мито и ДДС, тъй като стоката / лек автомобил е предоставена в Митническо бюро Видин.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му и е мотивирано. В тази насока, неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващото дружество, че решението не е достатъчно мотивирано, защото АПК не поставя изискване за достатъчна мотивираност на решението/ респективно на ИАА/, а за мотивираност. Наред с това понятието „ достатъчно мотивирано“ е непознато в административното право, защото количествена преценка на мотивирането няма.

При издаването на Решението, ответникът по оспорването е нарушил процесуално- правните разпоредби на ЗМ, което е довело до нарушаване и на материално- правните.

От самото Решение видно, че то е издадено при извършен последващ контрол, чиято правна уредба се съдържа в нормата на чл.84 от Закона за митниците, според която за целите на прилагане на [чл. 48 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) след вдигане на стоките митническите органи имат право да извършат последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и на придружаващите документи, счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, свързани с операции със съответните стоки или с предварителни или последващи търговски операции, включващи съответните стоки, като проверката по ал. 1, т. 2 се извършва по реда на [чл. 84а](#) и [84м](#). В чл. 84а. от ЗМ е посочено, че последващ контрол на декларирането се извършва на всички лица, които упражняват или са свързани с дейност, контролът върху която е възложен на митническите органи със закон. При последващия контрол се извършва проверка за законосъобразността на действията на проверяваното лице при прилагането на съответните режими, процедури и мерки на търговската политика, както и за изпълнение на задълженията му за заплащане на публичните държавни вземания, събирани от митническите органи. Митническите органи са длъжни да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата по ал. 2 както във вреда, така и в полза на проверяваното лице. В хода на проверката проверяваното лице има право да получава сведения за установените факти и обстоятелства, доколкото това няма да затрудни извършването ѝ. Проверката обхваща стоките, складовите наличности, счетоводните записи, търговската, счетоводната и друга документация на проверяваното лице, която е от значение за конкретния случай. Митническите органи са длъжни да разясняват на проверяваното лице и на другите участници в производствата по този закон техните процесуални права, предвидени в [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#), съответно [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и да осигуряват възможност за упражняването им.

В чл. 84б от ЗМ, в редакцията, действаща към момента на извършването на последващата проверка е доуточнено, че последващият контрол се осъществява от

митнически служители в специализирани звена за последващ контрол в Централното митническо управление и в териториалните митнически управления. Компетентността на звеното за последващ контрол се определя по адреса на управление, съответно по постоянния адрес на проверяваното лице. Компетентността на звеното за последващ контрол в Централното митническо управление е национална. При необходимост да се установят факти и обстоятелства, свързани с дейността на проверяваното лице, на негово поделение, обект, дейност или имущество, които се намират в обхвата на компетентност на друго звено за последващ контрол, директорът на Агенция "Митници" може да разреши извършване на цялата проверка или на отделни действия от това звено за последващ контрол. При необходимост от специфични знания и квалификация в проверката могат да участват и други митнически служители, които ги притежават, или от тях може да се изискват експертни становища. (5) Когато за изясняване на възникнали при извършването на проверката обстоятелства и въпроси са нужни специални знания, каквито митническите органи нямат, по тяхна инициатива или по искане на проверяваното лице органът, възложил проверката, назначава експертиза. Когато експертизата е назначена по искане на проверяваното лице, разходите за извършването ѝ са за негова сметка.

По аргумент от чл.84в от ЗМ проверката в рамките на последващия контрол се извършва въз основа на заповед за възлагане, която се издава от Директора на Агенция "Митници" или от оправомощени от него длъжностни лица от Агенция "Митници" и от Началник на митница. Заповедта по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа- правните и фактическите основания за извършване на проверката, имената и длъжността на митническите служители, които ще извършват проверката, данни за проверяваното лице, проверявания период, обхвата на проверката, срока за извършване на проверката. Заповедта по ал. 1 се връчва на проверяваното лице от митническите органи, като проверяваното лице може да бъде уведомено предварително за началото на проверката, ако с това не се застрашава целта ѝ. Заповедта по ал. 1 може да бъде изменяна с нова мотивирана заповед от органа, възложил проверката. Изменението се смята за извършено от датата на издаване на новата заповед, която се връчва на проверяваното лице. Срокът за извършване на проверката в рамките на последващия контрол не може да бъде по-дълъг от два месеца считано от датата на връчване на заповедта. При обоснована необходимост срокът по ал. 6 може да бъде продължен с не повече от 4 месеца с нова мотивирана заповед от органа, възложил проверката. Заповедите за възлагане, изменение, спиране и възобновяване на проверката не подлежат на обжалване. В чл.84г от ЗМ е доуточнено, че 84г от ЗМ е доуточнено, че проверяваното лице е длъжно да оказва съдействие на митническите органи при изясняването на факти и обстоятелства, които са от значение за проверката, По силата на 84л от ЗМ, проверката в рамките на последващия контрол приключва с констативен доклад, който се изготвя не по-късно от 14 дни след изтичането на срока по чл. 84в, ал. 3, т. 6. Писменият констативен доклад съдържа- номер и дата, имената и длъжността на митническите служители, извършили проверката, фактическите и правните основания за проверката, данни за проверяваното лице, обхвата на проверката, извършените действия и установените факти и обстоятелства, направените констатации, предприетите мерки за обезпечаване на доказателствата и на публичните държавни вземания, предложения за определяне размера на митата и другите публични държавни вземания и за образуване на административнонаказателно производство, опис на приложените доказателства, подписи на митническите служители, съставили доклада, и на ръководителя на съответното звено за последващ контрол.

Приложените към доклада доказателства са неразделна част от него. Оригиналите на събраните писмени доказателства се прилагат към екземпляра от доклада, предназначен за митническия орган, възложил проверката, а заверени копия от тях с изключение на предоставените доказателства от проверяваното лице, се прилагат към екземпляра, предназначен за лицето. Фактическите констатации в доклада трябва да бъдат подкрепени с доказателства и се смятат за истински до доказване на противното. В 7-дневен срок от съставянето му докладът за проверката и доказателствата, приложени към него, се връчват на проверяваното лице срещу подпис и се предават на органа, възложил проверката, за последващи действия.

По делото няма доказателства да е спазен редът, визиран в нормата на чл. 84 от Закона за митниците при извършване на последващия контрол, като няма нито определени органи, които да извършат последващия контрол, нито има Заповед за възлагане. Посоченото в Решението, че на основание чл.48 от Регламент /ЕС/№952/2013 година на ЕС и чл.84,ал.1,т.1 от ЗМ е извършен последващ контрол, по никакъв начин не може да доведе до извод, че само простото позоваване на разпоредбата на чл.84,ал.1,т.1 от ЗМ е достатъчно, за да се приеме, че при издаване на Решението е спазен редът, регламентиран в чл.84 и сл. от ЗМ.

По аргумент от чл.48 от Регламент ЕС № 952/2013 преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, митническите органи му съобщават мотивите, на които ще се основава решението, и му предоставят възможност да изрази своето становище в определен срок от датата, на която го е получил или се счита, че го е получил/ След изтичане на този срок заявителят се уведомява в подходяща форма за решението/ и фактът, че на практика административният орган е предоставил възможност на оспорващото дружество да се запозане с мотивите и да изрази становище по тях, по никакъв начин не може да обуслови спазване на процедурата по извършване на последващ контрол на стоките, предмет на Митническата декларация.

Член 48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 година допуска извършването на последващ контрол от митническите органи след вдигане на стоките, осъществяван чрез проверка на точността и пълнотата на митническата декларация, на придружаващите я документи, на счетоводната и друга отчетност на декларатора, проверка на стоките и пробовземане, като разпоредбата е възпроизведена и в [чл. 84 ЗМ](#).

От доказателствата по делото е установено, че след внасяне на стоката по МД от 19.08.2021 година – пътнически автомобил Ф. А. от страна на оспорващото дружество от Конфедерация Швейцария, същото е заплатило дължимото мито и ДДС и автомобилът е допуснат до режим “свободно обращение”, като впоследствие през месец декември 2021 година е започнал последващ контрол на стоката по тази Митническа декларация и на внесения с нея автомобил, както и на други автомобили от служители на Агенция Митници. Следва да бъде посочено още, че в [Регламент № 952/2013](#), както и в Раздел IV [ЗМ](#) е използвано понятието "последващ контрол", като уредбата обхваща всички видове проверки в рамките на този последващ контрол, но и в двата случая е приложима разпоредбата на [чл. 84в от ЗМ- разпоредба, постановяваща](#) и сочи на задължително спазване на определена процедура- проверката в рамките на последващия контрол се извършва въз основа на заповед за възлагане, която се издава от органите по [чл. 84, ал. 2](#), има реквизитите по [чл. 84, ал. 3 ЗМ](#) и се връчва на заинтересованото лице.

Ответникът по оспорването нито твърди, нито представи доказателства, че такава заповед е издадена и съответно на това е спазена процедурата, регламентирана в чл.84 и сл. от ЗМ за извършване на последващ контрол. Обстоятелството, че ответникът по оспорването е уведомил оспорващото дружество за започналото

административно производство, по никакъв начин не води до извод, че е спазена процедурата по извършване на последващ контрол, защото на първо място, Законът за митниците и по специално разпоредбите за последващ контрол са специални спрямо общите разпоредби на АПК за издаване на ИАА и именно това изключва приложението на общите разпоредби по отношение на актове, издадени при извършен последващ контрол. Специалните разпоредби не могат да се игнорират.

Наред с това, след като административният орган е имал съмнение относно митническата стойност на декларирания с МД от 19.08.2021 година лек автомобил от страна на оспорващото дружество, то той е следвало да спази не само процедурата, регламентирана в ЗМ, но и в Регламент ЕС №952/2013 година.

Следва да бъде посочено, че митническата стойност е определената за митнически цели стойност на стоките в лева, която подлежи на деклариране от вносителя при представяне на стоките пред компетентното митническо учреждение и служи за база за определяне на възникващите от вноса митнически задължения и с оглед значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, [Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза издаден от ЕП и Съвета на ЕС и [Регламент за изпълнение \(ЕС\) 2015/2447](#) на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на [Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, както и вътрешното митническо законодателство въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения. Една част от мерките се прилагат при представяне на стоките пред компетентното митническо учреждение, а друга, след като вдигането на стоките е разрешено.

Разпоредбата на чл. 15 параграф 1 от Регламента поставя изискването за всяко лице, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, да предостави на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол. В правомощията на митническите органи съгласно чл. 48 от Регламента е извършването на последващ контрол- за целите на митническия контрол митническите органи могат, след вдигане на стоките, да проверяват точността и пълнотата на информацията, подадена в митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт, както и наличието, автентичността, точността и валидността на всички придружаващи документи, и могат да проверяват счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, която се отнася до операциите с въпросните стоки или до предварителни или последващи търговски операции, включващи тези стоки. Тези органи могат да извършват и проверка на стоките и/или да вземат проби, ако това все още е възможно.

В случая при представяне на автомобила на дата 19.08.2021 година в МБ Видин е извършена проверка и стоката е допусната до режим „свободно обращение“ и оспорващото дружество е заплатило дължимият ДДС и Мито.

Едва след вдигане на стоката са възникнали съмнения относно нейната действителна стойност, но по делото липсват доказателства откъде се породили тези съмнения и дали същите представляват основателни такива по смисъла на [чл. 70 § 1 и 2 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) /М./ Митническата стойност на внасяните стоки е

договорната им стойност, т. е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, без да се засягат корекциите, които при необходимост трябва да бъдат направени в съответствие с чл. 71 и чл. 72 от МК. Митническата стойност следва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност - Решение от 16 ноември 2006 г., Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU: C: 2006: 716, т. 20.

Разпоредбата на [чл. 140 § 1 от Регламент за изпълнение \(ЕС\) 2015/2447](#) на комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на [Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по [чл. 70 § 1 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) /МК/ да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация, съмненията на митническите органи не отпаднат, съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за прилагане, те могат да отхвърлят декларираната цена.

Процедурите по определяне на митническа стойност на стоки, внасяни на територията на ЕС е регламентирана в [Регламент № 952/2013](#) и [Регламент за изпълнение 2015/2447](#) на Комисията от 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на [Регламент № 952/2013](#) - Митническият кодекс- [чл. 70 § 1 и 2 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013/М./](#).

Правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности.

Когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на [чл. 70 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) /М./, остойностяването на внасяните стоки се извършва по реда на [чл. 74 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) /М./ при последователно прилагане на методите в [чл. 74 § 2 букви а\) до г\) от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките, а съобразно [чл. 74 § 3 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#), когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на: Споразумението за прилагане на член VII от [Общото споразумение за митата и търговията](#); Член VII от [Общото споразумение за митата и търговията](#) и Глава 3 от Дял II на Регламента.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност/в този смисъл е [Решение № 3699/18.04.2022 г. по адм. д. № 11027/2021 г.](#) на ВАС .

Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по [чл. 70 § 1 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#), те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация, както предвижда правилото на [чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение \(ЕС\) № 2015/2447](#), а ако съмненията им не отпаднат и след предоставяне на тази допълнителна информация съгласно чл. 140, § 2 от Регламента за изпълнение, митническите органи могат да решат, че стойността на

стоките не може се определи по реда на чл. 70 § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 и се прилагат вторичните методи по [чл. 74 § 2 б. "а" - б. "г" от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#), както и резервният метод по [чл. 74 § 3 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013 година](#).

В конкретната хипотеза, административният орган само е изброил в Решението си визираните методи и е приел, че следва да ползва специални знания с помощта на вещото лице, като същото е определило пазарната стойност на автомобила-употребяван от внос и съобразно с пазарната конюнктура, търсене и предлагане, и с начина за определяне на застрахователната стойност на автомобилите, вещото лице е използвало Стандартите за бизнес оценяване, като е използвало методите на сравнимите неконтролируеми цени между независими търговци и метод на пазарните цени/ на пазарните сравнения/. Това заключение, на което се е позовал административният орган, не може да бъде основание за база за определяне на митническата стойност на автомобила. Освен това, тази експертиза и приложението изготвена преди да бъде в на лист 58 от делото има поставена дата 07.04.2022 година/ преди да е възложена, което не е установено от страна на административния орган и въпреки така дадената оценка, не базира се на нищо и изготвена преди това/ преди да е възложена, административният орган се е позовал на нея и е използвал като митническа стойност. Наред с това, няма доказателства административният орган да е дал възможност на оспорващото дружество да се запознае с тази изготвена оценка, което е още едно основание за незаконосъобразност на Решението.

Митническата стойност е договорната стойност на стоките и за установяването и се изследва само и единствено действителната воля на страните по покупко-продажбата, още повече, че оспорващият е представил своевременно на митническите органи документи, които доказват цената на стоката.

В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право, да докажат основателността на съмненията, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока/ в този смисъл са [Решение № 9350 от 13.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14433/2019 г.](#), VIII о., [Решение № 15563 от 15.11.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6328/2019 г.](#), VIII о., [Решение № 13205 от 7.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3912/2019 г.](#), VIII о., [Решение № 14221 от 17.11.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7052/2020 г.](#), I о. и др., в Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения е за митническите органи, като последното е и предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност/ в случая единственото основание за неприемане на митническата стойност, декларирана от страна на оспорващото дружество е полученият Отговор от страна на Швейцарските митнически власти, че предишният собственик е посочил, че не е подписвал Договора за покупко – продажба, а търговецът, от когото е закупен автомобилът е закрит, без да са събрани доказателства за това дали това е действителната митническа стойност. Нещо повече дори-основателните съмнения по смисъла на Решение на СЕС по дело C-291/15, следва да са подкрепени с данни за разлика в цените на стоките, достатъчна за обоснове съмненията. От друга страна, практиката на Съда на ЕС по приложението на чл. 140 § 1 от Регламент за изпълнение налага разбирането, че процедурата следва да се прилага с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани /вж. Решение от 28.02.2008 г., Carboni, C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52/.

Настоящият съдебен състав не споделя твърдението на процесуалния представител на оспорващото дружество, че внесеният автомобил е бил с повреди, тъй като е катастрофирал, защото на първо място в МД не е посочен този факт. На второ място, приложените снимки не е ясно дали касаят въпросния автомобил и дали не е някой

друг автомобил. На следващо място, самият управител на оспорващото дружество твърди, че е заплатил сума от 400 лева за да бъде докаран автомобилът в България от частно лице/ като няма как един катастрофирал автомобил да бъде докаран на собствен ход и с твърдените повреди. Представените от страна на процесуалния представител на оспорващото дружество фактури от дата 13.08.2021 година и от 16.08-.2021 година/ както и останалите такива/ с посочени заплатени от страна на физическото лице С. С.- купувач на автомобила в РБ – таван и редица резервни части, няма как да са обвързани с конкретния автомобил, още повече, че фактурите са издадени на физическото лице С. С.- купувач на автомобила и няма как да е извършен ремонт на автомобила преди да бъде внесен- на дата 19.08.2021 година, още по- малко да е извършен ремонт или закупуване на части от страна на купувача, без той да е придобил въпросното МПС/ като сумите по фактурите значително надхвърлят . стойността на автомобила, а самият автомобил е продаден на физическото лице С. С. на дата 24.08.2021 година/. Не е ясно представените резервни части по фактурите на лицето С. С. за какъв автомобил са закупени от него, още по малко да са за процесния автомобил преди да го е закупил. Наред с това, от приложеното на лист 316 от делото Писмо от СДВР е видно ,че въпросният автомобил Ф. А. е регистриран в РБ на дата 24.08.2021 година на името на С. Г. С./ купувач на автомобила от оспорващото дружество. Няма как да бъде регистрирано едно МПС, което е катастрофирало и е с неработещ двигател. Това твърдение е само и единствено с цел защитната теза на оспорващото дружество, защото В НАРЕДБА № 1-45 ОТ 24 МАРТ 2000 Г. ЗА РЕГИСТРИРАНЕ, ОТЧЕТ, СПИРАНЕ ОТ ДВИЖЕНИЕ И ПУСКАНЕ В ДВИЖЕНИЕ, ВРЕМЕННО ОТНЕМАНЕ, ПРЕКРАТЯВАНЕ И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА РЕГИСТРАЦИЯТА НА МОТОРНИТЕ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА И РЕМАРКЕТА, ТЕГЛЕНИ ОТ ТЯХ, И РЕДА ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ДАННИ ЗА РЕГИСТРИРАНИТЕ ПЪТНИ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА е посочено, че моторните превозни средства и ремаркетата, предназначени за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, се представят за регистриране от звената "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) или областните дирекции на МВР (ОДМВР) по постоянния адрес на собственика - за физическите лица, или по адреса на регистрация - за стопанските субекти. В чл. 5 от Наредбата е посочено, че превозните средства се регистрират по идентификационен номер (VIN), категория, марка и други данни, посочени в представените по реда на глава втора документи. При регистрация звената на МВР извършват необходимите проверки за идентификацията на превозното средство в случаите, когато се изисква, достоверността на представените документи и данните на собственика, произхода на превозното средство и **техническата изправност на превозното средство и неговото комплектоване** и няма как катастрофирало превозно средство с повреди по ходовата част, по двигателя и по тавана да бъде регистрирано. На тази плоскост, съдът не кредитира заключението на вещото лице изготвило съдебно- оценителската експертиза, защото на първо място вещото лице не е извършило оглед на автомобила и то при въвеждането му на територията на РБ на дата 19.08.2021 година за да твърди, че същото е със значителни увреждания на корпуса на купето и увредена предна дясна ходова част/ още повече, че технически неизправно МПС няма как да бъде регистрирано. На второ място, изготвената от вещото лице справедлива пазарна оценка не е ясно как е изготвена, и какви методи са използвани, експертното заключение не може да бъде основание за приемане на различна митническа стойност и същото влиза в противоречие с целия събран доказателствен материал и най- вече, че автомобилът при регистрацията му е бил технически изправен, а не катастрофирал и със значителни увреждания.

Нещо повече дори, сумата по която е заведен в счетоводството на оспорващото дружество според заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза, неоспорено от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че на 24.08.2021 година оспорващото дружество е продало на лицето С. С. автомобила по МД от 19.08.2021 година с данъчна основа 6000 лева и ДДС в размер на 1200 лева, а продажбата е осчетоводена по дебита на сметка 706 на стойност 6000 лева и ДДС по продажбата по сметка 4532 в размер на 1200 лева, а при придобиването на автомобила същият заведен по сметка 304 Стоки.

Настоящият съдебен състав намира, че незаконосъобразно административният орган е определил нова митническа стойност на внесеня автомобил, по-висока от декларираната и е определил мито и ДДС за довносяне, без да е спазил процедурите, визирани в чл.84 от ЗМ В този смисъл е и РЕШЕНИЕ № 7623 ОТ 11.07.2023 Г. ПО АДМ. Д. № 11796/2022 Г., VIII ОТД. НА ВАС.

В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното Решение не отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предполага отмяната му.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на оспорващото дружество следва да се присъдят направените разноски в размер на 50 лева-заплатена държава такса и депозити за вещи лица в размер на 400 лева. Оспорващото дружество е представявано от адвокат, като в представения Договор за правна защита и съдействие заплатеното и договорено адвокатско възнаграждение е в размер на 680 лева заплатено в брой при подписване на договора-11.11.2022 година. Но преди да бъде определен размерът на разноските, съдът следва да обсъди направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, депозирано от процесуалния представител на ответника по оспорването както в отговора по жалбата, така и в писмените бележки. По силата на чл.78,ал.5 ГПК/ приложима по силата на препращащата норма на чл.144 от АПК/, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата.В съответствие с разпоредбата на чл.36,ал.2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента,като размерът трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. В нормата на чл.78,ал.5 от ГПК/ приложима по силата на препращащата норма на чл.144 АПК е предоставено право на съда да прецени дали да уважи искане за намаляване на адвокатското възнаграждение, като законодателят само е ограничил минималната долна граница,под която не може да се намали възнаграждението- не по-малко от минималния размер,предвиден в Закона за адвокатурата, но съдът не е обвързан с максималния размер,които може да присъди възнаграждение,но ако е доказано като заплатено.Разпоредбата на чл.78,ал.5 от ГПК намира приложение - само при депозирано искане от страната за намаляване на разноските.

Съгласно чл.8,ал.1, т.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения-за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с

определен материален интерес, възнаграждението на адвоката е - при интерес от 5000 до 10 000 лева – 580 лева плюс 5 % за горницата над 5000 лева Интересът е в размер на 6979,03 лева и минималното адвокатско възнаграждение възлиза на 678,95 лева, а заплатеното адвокатско възнаграждение е в размер на 680 лева и не е прекомерно, за да бъде редуцирано. В този смисъл неоснователност е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на процесуалния представител на ответника по оспорването. В полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноси в размер на 1130 лева.

Съдебните разноси са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноси. Отговорността за разноси по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноси, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноси, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №-32-375662/02.11.2022 година на ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА –Р..

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ МИТНИЦА- Р. **ДА ЗАПЛАТИ НА** „ ВЕСНА СИ “ЕООД- ГР. С. СУМАТА ОТ 1130 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, **КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ МИТНИЦА Р..**

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО **ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.**

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

